

[Palle Simonsen]

vi trods alt konstatere, at der er sket en væsentlig formindskelse af lønstigningerne gennem de sidste par år. Der er altså opnået nogle resultater, som under alle omstændigheder skaber mulighed for at opnå en gunstigere situation, end hvis der ikke var foretaget indgreb.

Når det drejer sig om resultaterne af augustforlig II med hensyn til reduktion af erhvervslivets omkostninger, så må man nok sige, at det vel er meget vanskeligt på nuværende tidspunkt at måle resultaterne. Vi kan blot konstatere, som arbejdsministeren også gjorde det, at beskæftigelsessituationen ikke er blevet forbedret, og det, som vi måske har mulighed for at overbevise hinanden om, er, at det var gået væsentligt værre, hvis ikke disse politiske løsninger var blevet ført igennem. Det mener jeg der er megen sandhed i. Vi må bare konstatere, at mærkbare resultater med hensyn til at nedsætte antallet af arbejdsløse, det er vi nu ikke nået frem til.

Som andre har været inde på, er der ikke mange tegn på forbedringer. Den internationale økonomiske situation giver os ikke grund til megen optimisme.

Når vi debatterer disse ting her i folkettingen – og det gør vi jo ofte, ikke så meget i principdebatter måske, men hver eneste gang, vi har et arbejdsmarkedslovsforslag – så kommer debatten meget ofte til at dreje sig om, hvordan vi fordeler krisens problemer, og hvordan situationen i øvrigt kan gøres bedst mulig for dem, der er arbejdsledige. Jeg mener, det er meget vigtigt at få slået fast, at betingelsen for at bedre på beskæftigelsessituationen, betingelsen for at få skabt flere arbejdspladser, det er, at virksomhederne bliver mere konkurrencedygtige. Det er en nedsættelse af erhvervslivets omkostninger, som må være målet. Det har vi vist at vi har kunnet bidrage til her fra folketingets side, og vi er af den opfattelse, at man skal bidrage yderligere hertil. Det er også et spørgsmål om en økonomisk politik, som kan give baggrund for, at renten på et tidspunkt bliver nedsat, hvilket igen vil bidrage til, at vi får lavere omkostninger for erhvervslivet. Med den økonomiske situation, vi har på nuværende tidspunkt, med det bruttokasseunderskud, som ligger i forbindelse med den finanslov, der netop er vedtaget, er der jo ikke særlig positive udsigter på dette område, har vi nok lov til at fastslå.

Det, vi også har brug for, er en klar stillingtagen fra regeringens side på energipolitikens område, således at virksomhederne ved, hvad de har mulighed for at planlægge ud fra. Det er også et spørgsmål om at søge at nå frem til at få fjernet en række af de restriktioner, som ligger, for at virksomhederne kan ekspandere; ikke mindst for de mindre virksomheder må man erkende, at folketinget gennem årene har lavet mange ting, som trods alt bidrager til, at virksomhederne producerer inden for meget snævre rammer. Det er luft, der skal til, det er investeringslysten i erhvervslivet, der skal fremmes, og det mener jeg faktisk at folketinget og regeringen kunne bidrage betydeligt til, hvis man havde lysten og viljen dertil.

Det er for os som sagt det afgørende. Vi mener ikke, at det er nogen god idé at fortsætte med at fordele krisens problemer. Det er ikke nogen løsning blot at ansætte flere i den offentlige sektor. Det er ikke nogen løsning at gennemføre forslag om længere ferier eller sabbatår eller kortere arbejdstid. Og det er efter vor opfattelse heller ikke en løsning at indføre et efterlønsystem. Nu er forslaget om efterløn jo ikke til første behandling i dag, og derfor er jeg enig med hr. Johan Philipsen i, at det ikke er et forslag, man skal gå ind og debattere alt for meget, men ministeren har selv lagt op til det. Ministeren har selv givet udtryk for, at det er et af de forslag, som regeringen lægger megen vægt på, og som man i meget nær fremtid vil komme med et udspil om. Jeg vil godt sige, at her er vi også fra konservativ side særdeles negative, og det er vi af mange grunde. For det første fordi vi mener, at der bliver skabt nogle skel i befolkningen efter det system, der tilsyneladende er lagt op til; men nu vel, vi må se på forslaget. Det er også en bombe under vores pensionssystem. Og hvis vi virkelig vil følge den ideelle målsætning: gennem mere konkurrencedygtige virksomheder at få skabt flere arbejdspladser, så nytter det jo ikke, at vi, den dag det mål forhåbentlig er opfyldt, kommer i en situation, hvor der ikke er arbejdskraft, fordi menneskene nu enten er på længere ferie, har sabbatår eller er på efterløn og ikke er til rådighed for arbejdsmarkedet.

Jeg vil også godt sige til arbejdsministeren, at skal vi fremme optimismen i dansk erhvervsliv, så skal arbejdsministeren ikke fort-